

Optar per l'amor

Al llarg de la nostra vida sens dubte hem experimentat l'amor i això ens fa conscients que tota experiència humana forma part de la gran proposta de la fraternitat universal. Tot pot contribuir a la fraternitat si sabem donar-li un sentit, i per això tractem també de recollir i fer nostres els gemecs de la humanitat i del cosmos. Aquesta resposta activa que atén cada necessitat, dóna testimoni d'esperança en un món nou, millorat per l'amor.

Com acollir, llavors, aquesta proposta tan forta en la nostra vida personal i quotidiana?

Chiara Lubich suggereix no aturar-nos mai en l'aspecte purament exterior o material. Es tracta de descobrir que la vida, que se'ns pot mostrar com un teixit en el qual nosaltres solament veiem nusos i fils confusament entrelaçats, és en realitat una altra cosa: és el disseny meravellós que l'amor va teixint sobre la base del nostre compromís, ferm i fidel, a aquest amor. Ens anima a abandonar-nos de manera confiada i total a l'amor en cada moment, tant en les petites com a les grans coses. en els moments més difícils, com ara una gran prova, una malaltia o el mateix moment de la mort. Vivint així, sense interès en obtenir consol o resultats personals, veurem que aquest abandonament confiat és font de llum i de pau infinita per a nosaltres i per a molts altres.

Confiar en les decisions difícils, tal com ens explica O.L. de Guatemala: "Treballava de cuinera en una residència de gent gran. Al passadís vaig sentir una dona gran que demanava aigua. Arriscant-me a contravenir les normes que em prohibien sortir de la cuina, li vaig portar un got d'aigua amb afecte. Els ulls de l'anciana es van il·luminar. Quan havia begut la meitat, m'agafà la mà i em va demanar que em quedés amb ella deu minuts. Li vaig explicar que no podia perquè corria el risc de ser acomiadada. Però davant la seva mirada, vaig decidir quedar-me amb ella. Em va demanar que preguéssim juntes. Finalment em va dir que li cantés alguna cosa i vaig entonar una cançó que diu que no ens emportarem res amb nosaltres, només l'amor. Els altres residents ens miraven atents. La dona estava feliç. Poc després la seva vida es va apagar. De totes maneres, vaig perdre el meu treball per haver sortit de la cuina. La meva família, que viu lluny, necessitava de la meva ajuda, però jo estic en pau i feliç perquè vaig atendre a aquesta dona que no va haver de fer sola el pas més important de la seva vida".